

[From.]

Men selv partipressen er dog i dag — det tror jeg vi må indrømme — langt mere objektiv, end den var tidligere, og dens spalter står åbne for andres meninger også. Selv de ærgeste modstandere af de to forslagsstilleres politik stiller spalteplass til rådighed for de to forslagsstillere, endda med billede på; det kalder jeg en virkelig fri presse. Dette med den frie presse er for venstre noget helt uvurderligt, og må jeg bede folketingset erindre, at det jo ikke er nogen selvfølge med en fri presse. I alle socialistiske lande har man det ikke. Der er ikke engang plads for andres meninger, ikke engang for andre partier, og det samme gælder for lande med hel- eller halvdiktatur, som vi jo desværre også kender nogle stykker af.

Venstre afviser derfor tanken om et folketingsblad, der ikke alene skal være orienterende, men også kommenterende, der skal bringe læserindlæg og være åbent for debat, og hvis styrelse skal bestå af et medlem fra hvert parti. Dette sidste kunne jo udvikle sig til noget højst mærkværdigt.

Radio og TV skal i hvert fald være objektive, og med den margen, de to medier nu engang må have, så synes jeg da i hvert fald, at det går så nogenlunde. Der kan være grund til kritik, det indrømmer jeg, men den mangler nu da heller ikke. To til tre gange om dagen, to til tre gange hver aften får befolkningen nyhederne frisk fra fad; i TV får man tallene skåret ud i pap, kommentarerne er korte, knappe og letforståelige. Der må skulle et mægtigt forarbejde til at koncentrere stoffet i korte og dækkende resuméer, og jeg er enig med fru Ellen Strange Petersen i, at vi, der anvender denne talerstol, godt kunne lære en hel del af dem, der passer denne opgave i TV; jeg vil i hvert fald gerne give et lille anerkendende nik til det hold.

Jeg skal prøve på at efterleve opfordringen til at tale kortere og nøjes med at sige, at jeg endnu en gang vil betegne forslaget som en overlappning, og jeg vil advare folketingset imod at gennemføre forslaget.

Samuelson: Der er allerede fremført mange argumenter for at lade være med at lave et sådant folketingsblad. Principielt er det rigtigt, at kommunikationen mellem politikere og vælgere er for dårlig, og det

stof, som vi kan stille til rådighed, er givetvis også for omfattende; her tænker jeg på folketingsårbergerne og Folketingstidende. Spørgsmålet er imidlertid, om ikke et sådant folketingsblad, hvis det blev udgivet, ville gå samme vej som meget andet politisk oplysende materiale, nemlig direkte i papirkurven. Jeg tror, at mange mennesker får rigeligt med politisk stof gennem aviserne. Desværre, kan man så sige, er bladbestanden herhjemme noget uensartet sammensat, men jeg synes alligevel, at der, som hr. From sagde, i de senere år er en tendens til at åbne spalterne for andre politiske meninger end bladets egne. Jeg vil også mene, at det er temmelig håbløst at få udgivet et blad, som alle de politiske partier skal stå bag, for det, som det ene parti mener er relevant stof, vil det andet givetvis mene er af mindre væsentlig betydning. Der bliver også et spørgsmål om lokaleforhold. Hvor skal redaktionen være? Jeg synes, at dette hus er så optaget i forvejen, at jeg slet ikke kan se, hvor der skulle blive plads til et sådant bladhus.

Med andre ord: selv om der er gode tanker i forslaget, kan mit parti ikke medvirke til at gennemføre det. Jeg tror, at man, inden man eventuelt gik så langt, skulle prøve på på andre måder at skabe en interesse i befolkningen for, hvad der foregår herinde i folketingset. Jeg vil for øvrigt gerne sige, at også jeg synes, at TV gør en udmærket indsats, selv om vi vel nok aldrig får likvideret myten om de tomme stole og de dovne medlemmer.

Poul Dam: Det fylder én med virkelig undren at høre, hvad de forskellige ordførere her siger. Det er, som om der for dem egentlig slet ikke er nogen problemer på dette område, som om kommunikationen klares udmærket gennem pressen og TV; som om der overhovedet ikke er noget spørgsmål af virkelig afgørende betydning for forholdet mellem de demokratiske organer og befolkningen. Jeg tror, at forslagsstillerne har rørt ved et meget alvorligt og væsentligt problem. Jeg tror, at de har gjort det på en forkert måde, men det kan jeg sige to sætninger om senere. Det centrale i denne debat må være, at problemet eksisterer, og at problemet er uhyre alvorligt.